

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 59549-02-18 האב נ' האם

1

לפני כב' השופטת ענת אלפסי, סגנית הנשיא

התובע: האב

הנתבעת: האם

פסק דין

2

3

עניינו של פסק דין זה בתביעת האב לחייב את האם במזונות הילדים המשותפים.

4

5

רקע והליכים:

6

7

1. הצדדים נישאו והביאו לעולם שלושה ילדים: הבן א', הבת ב' והבן ג'. האב הוא עורך דין בעל משרד, אותו ניהל בסיוע האם. במהלך השנים רכשו ההורים בית מרווח, בו גידלו את שלושת ילדיהם.

9

10

11

2. בסוף שנת 2014, למרבה הצער, לקתה האם במחלה קשה אשר הצריכה טיפולים מורכבים, שאף השפיעו על מצבה הנפשי, כמו גם על חיי המשפחה כולה.

12

13

14

3. בספטמבר 2016 פתחה בהליך יישוב סכסוך אשר לא צלח ובאוקטובר 2016 פתחה בהליכים משפטיים. בבית הדין הרבני הגישה תביעת גירושין ובבית משפט זה הגישה שתי תביעות: האחת, תביעה לפסיקת מזונות אשה (בתלה"מ 16-10-31053); והשניה, תביעה לאיזון משאבים (בתלה"מ 16-10-27079).

15

16

17

18

19

4. במרץ 2017 עזבה האם את דירת המגורים המשותפת, בה נותרו הילדים עם האב.

20

21

5. באפריל 2017 התקיימה ישיבת קדם משפט ראשונה, בה נדרשו הצדדים להגיש מסמכים

22

בעניין המזונות והרכוש, לצד הפנייתם לקבלת טיפול והדרכה בעניין הקשר בין האם לילדים.

23

24

6. במאי 2017 סודר הגט בין הצדדים בבית הדין הרבני ומאז הם גרושים.

25

ביוני 2017 תבעה האם לדמי שימוש ראויים בדירה המשותפת (בתלה"מ 17-06-41674).

26

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 59549-02-18 האב נ' האם

7. בפברואר 2018 תבע האב השתתפות האם במזונות הקטינים (בתלה"מ 59549-02-18) ובפברואר 2019 תבע 30,000 ₪ בגין קנסות על המכונית שבשימושה (בתלה"מ 25510-02-19).
8. במהלך הדיונים מונו מומחים להערכת שווי הנכסים, לרבות **זירת המגורים המשותפת**. ביום 17/9/17 הוגשה חוות דעת השמאית לפיה שווי הדירה כ- 3,000,000 ₪. בינואר 2018 רכש האב את חלקה של האם בדירה תמורת כ- 820,000 ₪, כאשר הוא נוטל על עצמו פירעון יתרת ההלוואה המובטחת במשכנתא בגובה כ- 1,300,000 ₪. בסופו של דבר מכר את הבית ועבר להתגורר בשכירות עם שלושת הילדים.
9. בנוסף, מונו מומחים להערכת שווי **משרד עורכי הדין** שהאב עודנו מנהל. ביום 19/10/17 הוגשה חוות דעת השמאית לפיה שווי המשרד כ- 350,000 ₪. ביום 8/5/18 הוגשה חוות דעת האקטואר לפיה משרד עורכי הדין מספק הכנסה לבעלי, אך לא יהיה לו ערך אם יימכר. לגבי הבעלות במשרד נפלה מחלוקת בין הצדדים: האם טענה כי מדובר בנכס משותף, בעוד האב טען כי הוריו מימנו רכישת המשרד עבורו בלבד והוא אף היה הרוח החיה בו. בנוסף טען כי המשרד שקוע בחובות. האם טענה כי זכאית למחצית המשרד. האב הכחיש טענותיה, אך בד בבד טען כי אם כך פני הדברים, כי אז עליה אף להשתתף גם בפירעון החובות.
10. **בעניין המזונות** נקבע כי הואיל והילדים נשארו בבית יחד עם האב, אינו חב עוד במזונותיהם. ביום 9.5.18 הודיע האב כי אינו עומד על פסיקת מזונות הבן הבגיר. ביום 29/8/19 נקבע כי האם תעביר כרטיסי מתנה בשווי 1,000 ₪ לכל ילד לשם רכישת ביגוד לבית הספר. בפעל מסרה שוברי רכישת בדיון מיום 25/9/19. ביום 20/10/19 חוייבה האם בתשלום מזונות זמניים בגובה 1,100 ₪ עבור שני הקטינים, ממועד הגשת התובענה. על החלטה זו הוגשה בקשת רשות ערעור שנדחתה.
11. **בעניין הילדים** לא נפתח כל הליך, הואיל והוסכם הלכה למעשה כי יתגורר עם האב. למרבה הצער ניתק הקשר בין האם לילדים ועל מנת לחדשו הופנו הצדדים לקבלת טיפול והדרכה, תחילה במרכז קהילתי ולאחר מכן ביחידת הסיוע שליד בית המשפט לענייני משפחה.
12. באשר לכלל התובענות, בהעדר הסכמה נקבעו מועדים להוכחות והוגשו **הרצאות פרטים**. ביום 20/11/19 הוגשה הרצאת פרטים מטעם האם וביום 4/12/19 הוגשה מטעם האב.
13. ישיבת **ההוכחות** הראשונה התקיימה ביום 8/12/19, בה נשמעו עדויות בעלי הדין.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 59549-02-18 האב נ' האם

הישיבה השניה התקיימה ביום 2/7/20 ובה נשמעו עדים זרים מטעם האב: חברו בעניין השתכרות האם ואימו בעניין הכספים שהועברו אליו לשם רכישת הדירה ורכישת המשרד. לדיון האחרון גם הבן הבכור על מנת להעיד בהתאם להזמנה מטעם אביו. לבסוף הוסכם כי הבן לא ייחקר וחלף חקירתו נשאר לשיחה ארוכה וקרובה עם אימו.

14. ביום 24/1/21 ולאחר שהגיש האב **סיכומים** מטעמו, הודיע כי על מנת לחדש ולחזק את הקשר בין הילדים לבין האם, הודיע כי מוכן להסדר פשרה בדבר מחיקה הדדית של כלל התביעות בין הצדדים, למעט תביעתו לחיוב האם במזונות הקטינים. ביום 1/2/21 הודיעה האם כי מסכימה להצעה. לפיכך נקבע כי עליה להגיש סיכומים בעניין המזונות וכך נעשה. להלן יובאו טענות הצדדים ולאחר מכן דיון והכרעה בעניין מזונות הילדים.

עיקר טענות האב (התובע):

15. לטענתו, מאז עזבה האם את הבית במרץ 2017, למעשה נטשה את ביתם של הצדדים ואת לדיה. מאז מגדל אותם לבד ומעניק להם כל צרכיהם.
16. עוד טען כי הואיל והאם קיבלה ממנו סכום משמעותי עבור חלקה בדירה (820,000 ₪), עליה להשתתף במזונות הילדים במקום לנהל אורח חיים ראווותני ובזבזני. טענתה כי הכסף ירד לטמיון תוך כחצי שנה, אינה מתקבלת על הדעת לגבי סכום כה משמעותי.
17. עוד הוסיף כי לא ברור כיצד מרשה לעצמה לרכוש רכב חדש תמורת 140,000 ₪ ולשלם שכ"ט בגובה 200,000 ₪ לבא כוחה, מבלי להשתתף במזונות הילדים.
18. בכתב התביעה דרש כי האם תשלם למזונות הילדה האמצעית ע"ס 3,855 ₪, ולמזונות הילד הצעיר ... 3,695 ₪. עוד דרש מזונות הבן הבכור, אך בהמשך הודיע כי אינו עומד על פסיקת מזונותיו הואיל והיה בגיר כבר בעת הגשת התביעה.
19. בכתב התביעה טען כי בהעדר זמני שהות בין האם לבין הילדים יש להשית על האם חיוב בשיעור 85%.
20. בסיכומים טען כי יש לחייב האם במחצית הוצאות הילדים בגין התקופה שעד הגיעם לגיל 18 וזאת בשך כך שקיבלה מחצית תמורת הדירה, בדיוק כמותו.
21. עוד בסיכומים טען כי מצבו הכלכלי אינו מזהיר כפי שטוענת האם, מה גם שהוא מתמודד לבדו עם גידול שלושת הילדים.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 59549-02-18 האב נ' האם

עיקרי טענות האם (הנתבעת):

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5 22. האם טענה כי עם פרוץ המשבר האב הסית את הילדים כנגדה, דבר שפגע בה ובהם.
- 6
- 7 23. טענה כי כאשר פתח משרד לעריכת דין עבדה אצלו כמזכירה וסייעה בצמיחתו של המשרד,
- 8 אך לא קיבלה שכר. התובע עו"ד מוערך ובעל כושר השתכרות גבוה, בעוד היא חסרת כל.
- 9
- 10 24. בנוסף טענה כי את הכספים שקיבלה ממנו בגין חלקה בדירה, איבדה לחלוטין בשל השקעה
- 11 כושלת לטובת עסק שקרס, כיסוי חובות ומחייה שוטפים. טוענת כי היתה על סף ייאוש
- 12 כלכלי ונפשי. הסכימה שירכוש חלקה בבית במטרה שלילדים תהיה קורת גג ועל מנת
- 13 שיהיה לה ממה להתקיים.
- 14
- 15 25. טענה כי היא עצמה מתמודדת עם מחלת נפש ומצבה הנפשי רגיש ביותר. מאז חודש 12/14
- 16 המועד בו התגלתה אצלה המחלה הקשה, לא עבדה ואינה מסוגלת לעבוד. חסרת כל
- 17 השכלה, נעדרת כספים וחשבונות, מתמודדת עם חובות גדולים.
- 18
- 19 26. עוד טענה היא כי עד לחודש 6/16 הוגדרה כנכה והיתה זכאית לקצבת נכות שעברה לחשבון
- 20 המשותף. כיום בעלת נכות צמיתה בשיעור 48%. פעמיים ניסתה לשים קץ לחייה ונוטלת
- 21 תרופות בעלות התוויה פסיכיאטרית. בעבר היתה סמוכה על שולחן הוריה, אך נוכח קריסת
- 22 העסק של אביה כיום אין לה תמיכה כספית.
- 23
- 24 27. החל בחודש 9/19 עובדת במשק בית ומשתכרת בממוצע 5,500 ₪ לחודש. אם תחוייב
- 25 במזונות לא יהיה לה מנין לשלם ומשמעות הדבר שחובותיה יגדלו.
- 26
- 27 28. האב, לעומתה, שומר על רמת חיים גבוהה, לאחרונה גם רכש מכונית יוקרה לבת האמצעית
- 28 טרם קיבלה רישיון נהיגה ולבת זוגו החדשה רכש רכב מאזדה חדש.
- 29
- 30 29. בנוסף בבעלותו משרד בבניין המשרדים בו נמצא משרד עורכי הדין שלו.
- 31
- 32 30. טוענת כי המסמכים אותם צירף לתובענה אינם משקפים מצבו הכלכלי האמיתי. חרף
- 33 טענתו לפיה הכנסותיו לכאורה ירדו, קיבל מהבנקים הלוואות נדיבות לצד מסגרת אשראי
- 34 גבוהה ומכאן שמצבו מבוסס.
- 35
- 36 31. מכל הטעמים הללו סבורה כי אין מקום לחייבה במזונות הילדים.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 59549-02-18 האב נ' האם

דיון והכרעה

32. בעניין שלפנינו, הואיל והצדדים יהודים והילדים עברו את גיל 6, ייפסקו מזונותיהם על פי דין צדקה. זאת, בהתאם לפסיקת בית המשפט בעליון בבע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו, 19.7.17) ולפסיקה שבעקבותיה.

משמעות הדבר היא כי שני ההורים חבים במזונות ילדיהם הקטינים, בשים לב לצרכי הילדים, לחלוקת זמני השהות וליחס שבין הכנסותיהם הפנויות של ההורים. אלה ייקבעו על פי הכנסותיהם השוטפות, הנכסים שברשותם והוצאותיהם הבסיסיות למדור ולמחיה.

להלן עיקרי הנתונים העולים מהרצאות הפרטים, מחוות הדעת ומעדויות הצדדים.

33. באשר למצבו הכלכלי של אבי הילדים:

האב ממשיך לנהל את משרד עורכי הדין שלטענתו נמצא בבעלותו הבלעדית. לטענתו, הרווח החדשי שלו עומד על 9,000 ₪, לפי הרצאת פרטים מיום 4/12/19. בחקירתו הנגדית טען בתחילה כי הכנסתו פוחתת והלקוח המרכזי מתכוון להפחית היקף העסקתו. בהמשך הודה כי טענה דומה העלה גם בשנת 2017 ואף על פי כן המשיך לקבל תיקים. עיון בדפי החשבון מלמד כי בינואר 2019 קיבל מאותו לקוח 12,197 ₪ תמורת עבודתו ובאפריל 2019 קיבל 16,972 ₪ (ר' עמ' 44-45 לפרוטוקול). יש להניח כי סכומים אלה משקפים את פוטנציאל השתכרותו מלקוח זה וקיימים לקוחות נוספים.

עיון בדפי החשבון מלמד אף כי קיבל הלוואות ומסגרות אשראי גבוהות ביחס להכנסתו הנטענת. כאשר נשאל לפרש העניין טען כי מסגרת האשראי נותרה גבוהה והבנק גילה התחשבות נוכח מחלתה של רעייתו והקשרים המשפחתיים הטובים בבנק גם מצד הוריו (עמ' 46-47 לפרוטוקול).

עוד עולה מעדותו כי רכש לביתו מכונית אשר לטענתו עלתה 30,000 ₪ וניתנה לה לכבוד קבלת רשיון הנהיגה בגיל 17 שנים (עמ' 48 ש' 20-23) בטענה כי הדבר מקל עליו את ההתניידות עם הילדים.

בנוסף מתברר כי רכש אופנוע לבן הבכור, כאשר עלותו לדבריו כ- 15,000 ₪ (עמ' 48 ש' 25-23), טען כי הבן רכש את הקטנוע לצורך עבודתו כשליח, אך הודה כי הקטנוע רשום בבעלותו שלו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 59549-02-18 האב נ' האם

1 עוד הודה כי רכש מכונית מאזדה, לטענתו לא עבור בת הזוג שלו אלא עבור עצמו וזאת גם
2 לאחר שהוצגה לו תמונה בה נצפית בת הזוג עם מכונית זו (עמ' 49 ש' 2-5)

3
4 אשר לשוויו הכלכלי של משרד עורכי הדין עצמו, בחוות דעת האקטואר אמנם צויין כי
5 מדובר בעסק המספק פרנסה לבעליו ולא מעבר לכך, אך עם זאת צויין כי הנתונים שנמסרו
6 לא אומתו מול דיווחים לרשויות המס. נוכח השכר הממוצע במשק ובשים לב להוצאות על
7 רכישת כלי רכב לכל אחד מילדיו המחזיק ברשיון נהיגה, יש להניח כי הכנסתו החדשית
8 עומדת לפחות על 12,000 ₪. למצער, זה פוטנציאל השתכרותו.

9
10 באשר להוצאותיו האישיות יש להניח כי הוצאות המחיה עומדות על כ- 2,000 ₪ לחודש.
11 באשר להוצאות המדור, האב העיד כי שכר הדירה בדירה בה מתגורר עם ילדיו עומד על
12 5,500 ₪ לחודש, הוצאות אחזקת הבית יועמדו על כ- 1,500 ₪, סה"כ כ- 7,000 ₪ לחודש.
13 הואיל והחלק שיש לייחס לשני הילדים הקטינים עומד על 40%, חלקו של האב הוא 60%,
14 היינו 4,200 ₪ לחודש. נמצא כי הכנסתו הפנויה של האב עומדת על כ- 5,800 ₪ לחודש.

15
16 באשר לרכושו, האב הודה בעדותו כי מכר את דירת המגורים המשותפת, כאשר יתרת
17 התמורה (ככל הנראה לאחר סילוק המשכנתא) עומדת על בגובה 1,463,296 ₪ ומוחזקת
18 אצל בא כוחו. כאשר נתבקש להבהיר מדוע בהרצאת הפרטים ציין כי הוא חסר רכוש, השיב
19 (עמ' 44 ש' 25 עד עמ' 45 ש' 8).

20 "רכוש אין לי, כסף יש לי. לא אמרתי שאין לי כסף"

21
22 נוסף על האמור, בבעלותו משרד עורכי הדין, כאשר שווי המבנה עצמו עומד על 350,000 ₪
23 ביחס לשווי העסק עצמו, כפי שמצויין לעיל, אין הערכת שווי למעט ההכנסה השוטפת.

24
25
26 סיכומו של עניין, מדובר באדם אשר הכנסתו הפנויה עומדת על כ- 5,800 ₪ לחודש,
27 בחשבונו עוד כ- 1,500,000 ₪ המיועדים לרכישת דירה, משרד עו"ד אשר שוויו לפחות
28 350,000 ₪, אופנוע בשימוש הבן ומכונית שרכש לבת זוגו ולטענתו רשומה בבעלותו.

29
30 34. באשר למצבה הכלכלי של אם הילדים :

31 האם, לאחר שעזבה את הבית במרץ 2017, עבדה ככל הנראה אצל אביה, שם השתכרה כ-
32 8,000 ₪ לחודש, על פי עדות החבר מר טיטנשטיין (עמ' 21 שורה 10).

33
34 בינואר 2018 קיבלה את חלקה בדירת המגורים המשותפת בגובה 820,000 ₪ (כפי שהודתה
35 בעדותה (עמ' 36 ש' 21) אך לטענתה כספים אלה ירדו לטמיון. לדבריה בינואר 2019 ניסתה

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 59549-02-18 האב נ' האם

לפתוח עסק של מספרה עם שותפה, השקיעה הכספים בעסק שכשל וכיום עליה לפרוע חובות רבים בגינם פתחה בהליכי חדלות פירעון. עיון במסמכים שצורפו להרצאת הפרטים מלמד כי מדי חודש מחזירה 1,000 ₪ בגין הלוואה בגובה 50,000 ₪ שנטלה מבנק לאומי, 500 ₪ בגין חוב לחברת "נתיבי אשראי" וכן חובות בגין ארנונה ומים.

עוד מתברר כי פורעת הלוואה לחברת מימון ישיר בגובה 1,668 ₪ לחודש בגין שיעבוד מכונית. התברר כי חרף טענותיה בדבר מצבה הכלכלי הדחוק, רכשה מכונית חדשה, בשווי כ- 140,000 ₪ לאחר שהחליטה למכור את מכונית הטויוטה שהיתה ברשותה תמורת 33,000 ₪, כפי שהעידה (עמ' 36-37 לפרוטוקול). העובדה שבחרה "לשדרג" את מכוניתה באופן כה משמעותי, מלמדת כי מצבה הכלכלי טוב מהנטען על ידה. אפשר כי חלק ניכר מהכספים שקיבלה תמורת הדירה מוחזקים אצל מי ממכריה או בני משפחתה. חרף כל אלה פתחה בהליך של חדלות פירעון כעולה מהאישור מיום 16/8/20.

באשר להכנסתה החדשית, כיום עובדת אצל משפחה באיזור יוקרתי, לטענתה במשק בית, שם משתכרת כ- 5,500 ₪ לחודש, סכום המתיישב עם תלושי השכר שהציגה לשנת 2019. חרף דברים אלה, ביום 30.09.18 נמצאה בחשבונה הפקדה בגובה היא 45,000 ₪. כאשר נשאלה לפרש העניין השיבה כי מדובר בהפקדה של אביה או של חברותיה (עמ' 37 לפרוטוקול). לאור דברים אלה ובשים לב לגובה הכנסתה כאשר עבדה אצל אביה, יועמד פוטנציאל השתכרותה על 7,500 ₪ לחודש.

באשר להוצאותיה: הוצאות המחיה האישיות יועמדו על 2,000 ₪ לחודש, בדומה לאב. באשר למדור, העידה כי כאשר יצאה מהדירה המשותפת התגוררה בבית הוריה ובהמשך עברה לדירה שכורה עבודה שילמה 2,800 ₪ לחודש. במועד ההוכחות טענה מתגוררת בדירה שכורה ועל פי הרצאת הפרטים שכר הדירה הוא 3,600 ₪ לחודש. יש להניח כי יכולה היתה להסתפק במדור שכור שעלותו 3,200 ₪ לחודש, אליה יש להוסיף הוצאות אחזקת מדור בגובה כ- 800 ₪ לחודש, ובסה"כ הוצאות בגובה 6,000 ₪ לחודש. נמצא כי הכנסתה הפנויה אמורה לעמוד על 1,500 ₪ לחודש.

באשר לסכום שקיבלה בשנת 2018 בגין חלקה בדירה בגובה כ- 820,000 ₪, בחשבון הבנק שלה נמצאות פעולות בעשרות אלפי שקלים אם בהעברה ואם בהפקדות מזומן ובשיקים אותם לא ידעה להסביר. כאשר נשאלה כיצד ייתכן כי ביבזה מאות אלפי ₪ בפרק זמן כה קצר, השיבה (עמ' 38 לפרוטוקול ש' 17-23):

"בדיוק זו המחלה שלי. בזבזתי בקניות, במחייה, בחו"ל, בכל מני מקומות... יש לך הוצאות. אין לי פירוט. אני לא הייתי בפוקוס, הייתי בדיכאון קשה מאוד..

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 59549-02-18 האב נ' האם

לא, אין לי רשימה, לא זוכרת".

כאן המקום לציין כי כאשר נשאלה אודות אופן ניהול המשרד שניהל האיש ואף התייחס לחוות דעת האקטואר, ידעה למסור תשובות ביקורתיות ומדוייקות (עמ' 30 ש' 2-10), מהן עולה כי מדובר באשה צלולה, אשר עיניה בראשה וראשה על כתפיה.

הדעת נותנת כי גם אם משך פרק זמן מסויים כספים שקיבלה תמורת הדירה שימשו לצרכי מחייתה ואף לצרכי הקמת עסק קטין, גם אם חלק מכספים ירדו לטמיון בשל השקעה עסקית זו או אחרת, עדיין אמורים היו להישאר בידיה לפחות כ- 500,000 ₪.

סיכומו של עניין: מדובר באשה אשר הכנסתה הפנויה עומדת על כ- 1,500 ₪ לחודש, בבעלותה מכונית אשר שוויה כ- 140,000 ₪ וברשותה כספים בגובה 500,000 ₪.

35. **זמני השהות** של האם עם הילדים, כמעט ולא התקיימו, בשל הנתק הקשה ביניהם, כפי שפורט לעיל. רק בתום הדיונים החלו להיראות ניצני קשר. כל אחד מההורים טען כי עשה כמיטב יכולתו על מנת לחדש את הקשר. אין חולק כי הלכה למעשה, האב נמשא במלוא נטל גידול הילדים מתקופת הפירוד ואילך.

36. **היקף החיוב של כל אחד מההורים בצרכי הילדים**, לאור האמור לעיל הן בעניין מצבם הכלכלי של ההורים (בשים לב להכנסותיהם הפנויות, לכספים ולנכסים שבבעלותם) והן בעניין זמני השהות, יועמד על 80% לאב ועל 20% לאם.

37. **באשר לצרכי הקטינים**:

במועד הגשת התובענה, בר היתה בת כ- 16 שנים וניב בן כ- 12 שנים. הבן הבכור, כאמור, היה בגיר ולגביו ציין האב כי אינו דורש חיוב במזונותיו.

הוצאות המחיה של כל אחד מהקטינים, לרבות מזון, ביגוד, הנעלה, תרופות ונסיעות, בשים לב לכך שמדובר בשני קטינים, יועמד על 1,600 ₪ לחודש לכל אחד מהם, לרבות חינוך. (ר' עמ"ש 30516-10-18 י.ר. נ' ש.ר., פורסם בנבו).

הוצאות המדור על פי הרצאת הפרטים עומדות על 5,500 ₪ בגין שכר הדירה, הוצאות אחזקת המדור יועמדו על 1,500 ₪ לחודש, כך שהסכום הכולל הוא 7,000 ₪ לחודש. הואיל ומדובר בשני ילדים שיעור חלקם על 40%, היינו 1,400 ₪ לכל אחד מהם.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 59549-02-18 האב נ' האם

נמצא כי הסכום הכולל הוא 3,000 ₪ לכל ילד, היינו 6,000 ₪ לשני הילדים. היקף החיוב של האם במזונות הילדים, לאור האמור לעיל בשיעור 20% יועמד על 600 ₪ לכל ילד.

לאור האמור לעיל, נפסק כדלקמן:

א. האם תשלם למזונות שני ילדיה הקטינים את הסכומים הבאים:

1,200 ₪ לחודש מיום הגשת התביעה 26/2/18 ועד 5/10/20, מועד הגיעה של הבת לגיל 18; 600 ₪ לחודש לתקופה שמיום 6/10/20 ועד ליום 19/10/24, מועד הגיעו של הבן לגיל 18.

ב. הסכומים יוצמדו למדד שפורסם ביום 15/3/18 ויעודכן אחת לשלושה חדשים, ללא חיוב רטרואקטיבי. תשלומים שלא יבוצעו במועדם, יישאו ריבית נוסף על הפרשי ההצמדה.

ג. באשר להוצאות, הואיל והצדדים השכילו לסלק כלל התובענות ולהתמקד בעניין המזונות, כאשר טענותיו של כל אחד מן הצדדים נתקבלו בחלקן ונדחו בחלקן, מצאתי כי הוצאותיהם מקוזות אלה את אלה ועל כן אין מקום להשית חיוב בגין רכיב זה.

ד. אחרית דבר ועיקרו, ראוי כי שני ההורים ימשיכו להשקיע מרצם בחידוש הקשר בין האם לילדים, מתוך ראיית טובתם.

ה. המזכירות מתבקשת להמציא פסק הדין לצדדים ולסגור התיק.

פסק הדין ניתן לפרסום ללא פרטים מזהים.

ניתן היום, כ' תשרי תשפ"ב, 26 ספטמבר 2021, בהעדר הצדדים.

ענת אלפסי, שופטת